301486 - Yüce Allah, kötülüğü emretmez

Soru

Yusuf suresinin “Onu götürüp kuyunun dibine bırakmaya ittifakla karar verince, bunu yaptılar. Biz de Yûsuf’a, "Kardeşlerinin bu yaptıklarını bir gün onlara, kendileri (senin kim olduğunun) farkına varmadan mutlaka haber vereceksin!" diye vahyettik.” (Yusuf/15) Ayetini okuduğumda aklıma şu şekilde bir anlam takılıyor: Allah, Yusuf aleyhisselam’ın kardeşlerine O’nu kuyuya atmalarını vahyetmiş. Zira sonucunda Yusuf Sultan olacaktı. Kardeşlerin yaptığı bu hata değil bilakis yüce Allah’ın bir ilhamıydı onlara. Böylece bir günah işlediğimde bunun Allah tarafından bir ilham olduğunu hissediyorum. Belki bilmediğim bir hikmete veya gelecek için bir sebep olabilir. Bu düşüncenin doğru olup olmadığını nasıl ayırt edebilirim.

Detaylı cevap

Allah’a hamd olsun.

,

Yusuf aleyhisselam’ın kardeşleri, Yusufa yaptıkları zulüm yüce Allah’tan bir vahiy değildi. Bilakis nefislerinden türeyen bir vesvese idi. Zira Yakup aleyhisselam onların durumunu şu ayette bildirmiştir:” Gömleğinin üstünde uydurma bir kan izi de gösterdiler. Ya‘kūb, "Hayır! Nefsiniz sizi kötü bir iş yapmaya sürüklemiş; artık (bana düşen) güzelce sabretmektir. Anlattığınız şeyler karşısında, (bana) yardım edecek olan ise ancak Allah’tır" dedi.” Yusuf/18

Daha sonra kardeşleri hata yaptıklarını itiraf etmişlerdir. İlgili sözleri şu ayette geçmektedir: “Dediler ki: "Allah’a andolsun, hakikaten Allah seni bize üstün kılmış. Gerçekten biz hataya düşmüşüz. Yûsuf şöyle dedi: "Bugün yaptıklarınız yüzünüze vurulmayacak, Allah sizi affetsin! O, merhametlilerin en merhametlisidir. (Yusuf/91-92)

Kıssanın sonunda ayette şöyle geçmektedir: “Anne babasını makamına çıkardı. Hepsi onun huzurunda yere kapandılar; Yûsuf dedi ki: "Babacığım! İşte daha önce gördüğüm rüyanın mânası

buymuş; rabbim onu gerçekleştirdi. Doğrusu rabbim bana lutuflarda bulundu: Beni zindandan çıkardı, sizi çölden (çıkarıp buraya) getirdi, üstelik şeytan benimle kardeşlerimin arasını bozduktan sonra! Şüphesiz rabbim dilediğine çok lutufkârdır. Kuşkusuz O çok iyi bilendir, hikmet sahibidir." (Yusuf/100)

Ayette açıkça belirtildiği gibi Yusuf ve kardeşleri arasında meydana gelen olay, şeytanın bozgunculuğundandı.

“Onu götürüp kuyunun dibine bırakmaya ittifakla karar verince bunu yaptılar. Biz de Yûsuf’a, "Kardeşlerinin bu yaptıklarını bir gün onlara, kendileri (senin kim olduğunun) farkına varmadan mutlaka haber vereceksin!" diye vahyettik.” (Yusuf/15) ayetinde görüldüğü gibi vahiy Yusuf aleyhisselam’ yapılmıştır. Ayette O’nun kardeşlerine yapıldığına dair hiçbir işaret yoktur. Nitekim yüce Allah zulüm gibi kötü davranışları emretmez. Ancak adaleti emreder.

Yüce Allah şöyle buyurdu: “Onlar bir kötülük yaptıkları zaman "Babalarımızı bu yolda bulduk. Allah da bize bunu emretti" derler. De ki: "Allah kötülüğü emretmez. Allah hakkında bilmediğiniz şeyleri mi söylüyorsunuz? De ki: "Rabbim adaleti emretti. Her secde ettiğinizde yüzlerinizi O’na çevirin, kendisine içten bir inanç ve bağlılıkla O’na yalvarın! İlkin sizi yarattığı gibi (yine O’na) döneceksiniz." (Araf/28-29)

“Biz bir memleketi helâk etmek istediğimizde, onun refah içinde yaşayan şımarık elebaşlarına (itaati) emrederiz de[312] onlar orada kötülük işlerler. Böylece o memleket hakkındaki hükmümüz gerçekleşir de oranın altını üstüne getiririz..” (İsra/16) ayeti ile ilgili Müfessir Şeyh Muhammed Emin şangiti Rahimehullah şöyle demiştir:

“elebaşlarına (itaati) emrederiz” anlamı hakkında üç tefsir mezhebi bulunmaktadır. Ancak bu tefsirlerin tercihli görüşü şu şekildedir: Onlara Allah’ın emirlerini yerine getirmekle ve itaatle emrettik. Ancak onlar Allah’a isyan edip fasık oldular, peygamberlerini yalanladılar bu durumla onların üzerine azap vacip oldu. Bunun üzerine onları yerle bir ettik ve helak ettik.

Bu görüş Kur’an’ın da şahit olduğu bir görüş olup alimlerin cumhuru da bu görüşü tercih etmişlerdir. Zira başka ayette şöyle geçmektedir: “Onlar, ´çirkin bir hayasızlık´ işlediklerinde: Biz

atalarımızı bunun üzerinde bulduk. Allah da bunu bize emretti derler. De ki: Şüphesiz Allah, ´çirkin hayasızlıkları´ emretmez. Bilmediğiniz bir şeyi Allah´a karşı mı söylüyorsunuz? Araf/28

görüldüğü gibi yüce hiçbir zaman kötülüğü emretmez.

İkincisi:

Günahların hayıra götüren bir yöntem olduğuna inanmak çok büyük bir yanlış olup bozuk bir düşüncedir. Ayrıca bu düşünce şeytan tarafından üretilen açık bir vesvese olduğu gibi Müslümanın akidesini ve dinini tehlikeye atan önemli bir husustur.

Dünya ve ahiret mutluluğu, ancak iman ve salih amelle elde edilir. Günahlar her zaman sahibine zarar getirir. Bu konuda bir şüphe veya tereddüt olmamalıdır. Tüm peygamberler bu kuralla gönderilmiştir.

Yüce Allah şöyle buyurdu: “Biz peygamberleri ancak müjdeleyici ve uyarıcı olarak göndeririz. Kimler iman eder de durumlarını düzeltirlerse onlar için korku yoktur ve onlar üzülmeyeceklerdir. Âyetlerimizi yalanlıyanlara gelince; onlara, yapmış oldukları fısk (imansızlık) sebebiyle azap değecektir.” Enam/48-49

Allah’ın kullarına kötülüğü ilham edip onları hayra iletmesi düşüncesi kesinlikle yanlış bir düşüncedir. Allah korusun bu düşüncedeki kişi küçük günahtan daha büyük ve daha büyük günahlara batmasından korkulur.

Yusuf aleyhisselam itaatte çaba sarfettiği için yüce Allah onu yüksek mertebelere getirmiştir. Kardeşlerinin yaptıkları isyan ve günahlarla değil.

Yüce Allah şöyle dedi: “Böylece yeryüzünde Yûsuf'a imkan verdik. Herşey ve her yer O'nun idaresi altında idi. Rahmetimizi dilediğimiz kimselere nasib ederiz. İyilik yapanların mükafatını da muhakkak veririz.” Yusuf/56

Sonuç olarak Müslüman bir masiyet/günah işlediği zaman bu günah onun nefsinden ve şeytanın vesvesesindendir. Bunun üzerine Müslüman tövbe edip sonuçlarından sakınması gerekir.

Ey Allah’ın kulu! Şeytanın seni kandırmasından sakın! onun vesvesesine aldanma! çokça Allah’ı zikret, Kur’an-ı Kerim’i oku, salih insanlarla arkadaşlık yap, ilim ve zikir ehliyle otur kalk, nefsini itaatle meşgul et. Nefsini boş bırakma, aksi takdirde seni faydasız şeylerle meşgul eder. Hatta senin dünyanı ve ahiretini bozacak şeylerle meşgul eder.

En iyisini Allah bilir.